

พ.ร.บ. มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 มาตราที่ 1-15

พระราชบัญญัติ มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 เป็นปีที่ 52 ในรัชกาลปัจจุบัน

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมาตรการในการ ป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป [รก.2540/72ก/37/16 พฤศจิกายน 2540]

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช 2471

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"เด็ก" หมายความว่า บุคคลผู้มีอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ 3 หรือ พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกร ตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงหรือเด็ก ชื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซึ่งหญิงหรือ เด็ก หรือจัดให้หญิงหรือเด็กกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนอง ความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าหญิงหรือเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม อันเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ผู้ใดตระเตรียมเพื่อกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ

มาตรา 7 ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตาม กฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิด ตามที่ได้สมคบกันไป แล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำให้ถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้า ขัดขวางของผู้สมคบ ทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนด ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่ จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษ น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะ ไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจตราสอดส่องดูแลตามท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ สถานี ขนส่ง สถานบริการ โรงงาน และ สาธารณสถานต่าง ๆ เพื่อมิให้เกิดการ กระทำความผิดตาม กฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้บุคคลใดช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 9 เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตาม กฎหมายที่ระบุ ใน มาตรา 5 ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือ พยานหลักฐาน
- (2) ตรวจตัวหญิงหรือเด็กที่มีเหตุอันควรเชื่อ ได้ว่าเป็นผู้เสียหายจาก การกระทำความผิดตาม กฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 แต่ถ้าผู้เสียหายเป็นหญิงหรือ เด็กหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจ
- (3) ตรวจค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ แต่การตรวจค้นสถานที่ให้ กระทำในเวลาระหว่างพระ อาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากไม่ดำเนินการทันทีหญิงหรือเด็กนั้น อาจถูกใช้กำลังประทุษร้าย หรือผู้กระทำความผิด จะทำการ โยกย้ายหรือซ่อนเร้นหญิงหรือเด็กนั้น เสียก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการ ตรวจค้นสถานที่ในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาต จากอธิบดีกรมตำรวจหรือ ผู้ที่อธิบดีกรมตำรวจมอบหมายสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่า ราชการจังหวัด หรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับในเขตจังหวัดอื่น

มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 หรือเพื่อช่วยเหลือหญิงหรือเด็กซึ่งอาจจะ เป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวหญิง หรือเด็กเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสาร หรือพยานหลักฐาน แต่ห้าม มิให้กักตัวไว้เกินครึ่งชั่วโมง ในกรณีมีเหตุจำเป็นจะต้องใช้เวลาเกินนั้น เมื่อได้จัดแจ้ง การกักตัวไว้ในรายงานแล้ว ให้กักตัวหญิงหรือเด็กไว้ได้ไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง แต่ต้อง แจ้งให้อธิบดีกรมตำรวจสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับ ในเขต จังหวัดอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นจะกักตัวหญิงหรือเด็กไว้เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงแต่ไม่ เกินสิบวันก็ได้ แต่ต้องได้รับ อนุมัติจากอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน แล้วแต่กรณี

การกักตัวหญิงหรือเด็กตาม มาตรา นี้ ต้องจัดให้หญิงหรือเด็กนั้นอยู่ใน สถานที่อันสมควรซึ่งมิใช่ ห้องขังหรือสถานคุมขัง

การจัดให้มีรายงาน การจัดแจ้ง และการอนุมัติ ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่รัฐมนตรีกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อหญิงหรือเด็กได้เบิกความต่อศาลตามความใน มาตรา 12 แล้ว ให้ถือว่าเหตุในการกักตัวหญิงหรือเด็กนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา 11 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่หญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 ในเรื่องอาหาร ที่พัก และการส่งกลับไปยังประเทศเดิมหรือภูมิลำเนาของผู้นั้น

ในการช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้หญิงหรือเด็กไปรับการดูแลในสถานแรกรับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี สถานแรกรับเด็กตามกฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือ สถานสงเคราะห์อื่นของรัฐหรือเอกชนก็ได้ ในกรณีที่เป็นการสมควร รัฐมนตรีอาจออกระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือ ตาม มาตรา นี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

การส่งผู้เสียหายซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามพันธกรณีที่มีตามสนธิสัญญากับประเทศคู่สัญญาหรือเป็นไปตามอนุสัญญาซึ่งรัฐบาลไทยเป็นภาคี

มาตรา 12 เมื่อได้ความว่ามีผู้กระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุใน มาตรา 5 แม้จะยังไม่ได้ตัวผู้ต้องหา พนักงานอัยการ โดยตนเองหรือเมื่อได้รับคำร้อง จากพนักงานสอบสวนจะนำหญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายมาขึ้นคำร้องต่อศาล โดย ระบุการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าได้มีการกระทำความผิดและเหตุแห่งความจำเป็น ที่จะต้องมีการสืบพยานไว้โดยพลันก็ได้

ในกรณีที่หญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจะให้การต่อศาลเอง เมื่อหญิง หรือเด็กแจ้งแก่พนักงานอัยการแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลทันที

ให้ศาลสืบพยานทันทีที่ศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในการนี้หากผู้มีส่วนได้เสียในคดีคนใด ยื่นคำร้องต่อศาลแถลงเหตุผลและความจำเป็น ขอดำเนินการหรือตั้งทนายความถามค้านเมื่อเห็นสมควรก็ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตได้

คำเบิกความของพยานดังกล่าวให้ศาลอ่านให้พยานฟัง

ถ้าต่อมามีการฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยในการกระทำความผิดตามกฎหมาย ที่ระบุใน มาตรา 5 ก็ให้รับฟังพยานดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นได้

มาตรา 13 ในกรณีที่หญิงหรือเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหาย หรือสามีภรรยา ญาติ หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับหญิงหรือเด็กนั้น เห็นว่าการกักตัวหญิงหรือเด็ก ตาม มาตรา 10 หรือการให้ความช่วยเหลือแก่หญิงหรือเด็กตาม มาตรา 11 เป็นไป โดยมิชอบ หญิงหรือเด็ก หรือสามีภรรยา ญาติ หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องนั้นอาจ อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตจังหวัดอื่นได้

ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ตรวจสอบข้อเท็จจริงและ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์โดยเร็ว แต่ถ้าอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าการกักตัวหญิงหรือเด็กนั้นถูกต้องแล้ว ให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาชี้ขาดต่อไป

ระยะเวลาสำหรับพิจารณาอุทธรณ์หรือรายงานหรือระยะเวลาที่ต้อง รายงานให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาชี้ขาด ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 14 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา

มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

:: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี

*หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้ ปราบปรามการ กระทำความผิดโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย ชักพา หรือจับกุมบุคคลไปด้วย วิธีการใด ๆ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสนองความใคร่แก่ตนเองหรือผู้อื่น เพื่อการ อนาคต หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น อันมิชอบ ทั้งนี้ ด้วยวิธีการอันเป็นการคุกคามและกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของบุคคล ดังกล่าว และการกระทำความผิดดังกล่าวไม่จำกัด เฉพาะการกระทำต่อหญิงและเด็กหญิงเท่านั้น แต่ปรากฏ ว่ามีการกระทำในลักษณะ ทำนองเดียวกันต่อเด็กชายด้วย นอกจากนั้นในส่วนของผู้กระทำความผิดยังมี พฤติการณ์ที่ กระทำในรูปของการเตรียมสมคบกันเป็นขบวนการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและ ระหว่างประเทศซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่เป็นอันตรายต่อสังคมอีกด้วย โดยที่พระราชบัญญัติ ว่าด้วย การค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช 2471 ยังมีขอบเขตที่จำกัดทั้งในแง่ของ ฐานความผิด และ มาตรการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด อาทิเช่น มาตรการเกี่ยวกับการ ตรวจตราสอดส่องเพื่อช่วยเหลือหรือกักตัวหญิงหรือเด็ก เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงที่เป็น ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิด หรือมาตรการในการให้ความ ช่วยเหลือสงเคราะห์แก่หญิงและเด็กที่ถูก กระทำ ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กรณีเป็นการ สมควรปรับปรุงมาตรการใน การป้องกันปราบปรามและเพิ่มเติมมาตรการในการเยียวยาช่วยเหลือ หญิงและเด็ก ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนบทกำหนดความผิดหลักที่เคยมีแต่เดิมนั้น สมควรนำไป แก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็น ต้องตรา พระราชบัญญัตินี้